

عنوان مقاله:

اقدام پژوهی : چگونه توانستم با دادن مسئولیت به شاگردم او را از حالت گوشه گیری و انزوا طلبی بیرون بکشم و به کارهای گروهی علاقه مند کنم ؟

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد از نگاه معلم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

پریوش تقوی دیلمی - آموزگار ابتدایی، مدرسه شهید میرحسینی دیلمان

خلاصه مقاله:

گوشه گیری و انزوا طلبی واکنشی است که باعث می شود کودک از نظر اجتماعی منفرد باقی بماند، دوستان کمی داشته باشد و به ندرت با دوستان همسن خود بازی کند و از ارتباط با محیط اطراف خودداری می کند. گوشه گیری اجتماعی یکی از مشکلات مهم دوران کودکی و نوجوانی است که اغلب دیر شناخته می شود؛ زیرا افراد گوشه گیر برای مدرسه و اطرافیان مشکل آفرین نیستند و حتی ممکن است به عنوان افرادی مودب و مطیع مورد تحسین و تشویق دیگران قرار گیرند و از علاقه و حمایت های عاطفی آنها برخوردار شوند. نشانه های گوناگونی برای گوشه گیری و انزوا طلبی وجود دارد که برخی از آنها عبارتند از: خجالت، سکوت بی حوصلگی، نگرانی از آینده، ناتوانی در انجام کارها، شکست پذیری، دوری از رفاقت، درون گرایی و... عوامل متعددی نیز در بروز این عارضه و مقابله با آن نقش دارند که می توان به خانواده، مدرسه، ویژگی های فردی (ترس)، اجتماع، عوامل فرهنگی و فضای مجازی اشاره کرد. تمام جامعه و از جمله آموزش و پرورش، معلمان و والدین تاثیر انکارناپذیری در رفع این معضل دارند.

کلمات کلیدی:

گوشه گیری، انزوا طلبی، گروهی، کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1759746>

